

WWW.COSMOPOLITE.NO
Cosmopolite
VOGTSGT 64, TØRSHOV • SORIA MORIA

HANNE TVETER
RELEASEKONSERT
«MY FOOTPRINTS»
LØR 3. SEP
KL20:00 KR 200/180+AVG

OUM
«SOUL OF MAROCCO»
FRE 30. SEP
KL20:00 KR 270/220+AVG

«TENDERLY»
Stacey Kent
FRE 7. OKT
KL20:00 KR 320/270+AVG

GREGORY PORTER
UTSOLGT!
SØN 16. OKT
KL20:00 KR 570/520+AVG

ANGELO DEBARRE
QUARTET
FRE 21. OKT
KL20:00 KR 270/220+AVG

MIKE STERN
DAVE WECKL
BAND
TOR 10. NOV
KL20:00 KR 360/310+AVG

AMADOU & MARIAM
FRE 18. NOV
KL20:00 KR 420/370+AVG

billettetservice.no
tlf. 815 33 133

Dynamisk og frisk: Kammermusikkfestivalen i Stavanger.

FRA ÅPNINGSKONSERTEN: Anna Paradiso (cembalo) og Christian Ihle Hadland (piano) i Stavanger domkirke.

FOTO: PETER ADAMIK

KONSERTER

Kammermusikkfestivalen i Stavanger

16.-21. august

Bannerne henger stolt over brosteinsgatene i Stavanger, og etter publikumsoppslutningen å dømme har byen omfavnet kammermusikkfestivalen. Programbokas desidert fineste bilde må være det med «kammertjenerne», det vil si de frivillige fra 2015. Da var de 100 stykker, og de er flere i år. Den som sier at den klassiske musikken eller kammermusikken er død har ikke vært i Stavanger.

Til tross for at Kammermusikkfestivalen i Stavanger mangler ting som en festivalmusiker, festivalkomponist eller et uttalt tema, er den likevel tydelig profilert og tematisert – det er en Kammermusikkfestival med stor K. Kjerneideen i en slik festival er at musikere som er kjente eller ukjente for hverandre og for publikum kommer sammen for å ha det gøy og for å spille god musikk, sammen. Som publikummer er dette til å ta og føle på.

Jo lenger man driver med musikk, desto mer blir musikken et spørsmål om hvordan heller enn hva. Vivaldi skrev for så vidt noen pene melodier, men det ligger noe i at man spøkefullt pleier å si at han ikke skrev 600 instrumental-konsserter, men samme konsert 600 ganger. Barokkmusikken var ikke «musikk», slik vi kjenner begrepet fra romantikken og fremover. Musikk var en måte å gjøre noe sammen på; å spille, heller enn å opphøye det hellige ved partituret.

Jazz- og folkemusikeren Stian Carstensen gjør den gamle musikken, og for en dag fikk han fremstå som landets fineste barokkmusiker. Han er en suveren instrumentalist som behersker Vivaldis noter, men notene er langt mindre enn halve sannheten. Med sin mandolin spilte han med instrumentets karakteristiske gjentakelser av toner og akkorder, og vi kunne like gjerne vært på en gresk taverna. Hadde der vært bord å danse på eller tallerkener å slenge i gulvet, hadde jeg gjort det.

Han ornamenterte, noen ganger i en tonalitet som ikke var helt Vivaldis, la til og stilte seg foran komponisten, noe jeg tror at den italienske mesteren hadde digget med latter og dans. Andre satsen var vakker, og han fraserte og jobbet med en klangbehandling som klassiske stive musikere burde lære fra. Mellom satse- ne småpratet han med publikum, noe som igjen fører oss tilbake til en mer autentisk måte å forholde seg til barokkmusikken: Det er ikke den flersatsige helheten som er idealet, men de enkelte satse- ne eller heller tre forskjellige fortellinger som blir fremført etter hverandre.

Til siste satsen tok han opp sin banjo, og konserten tok av. Mellom latterkrampene var det som man kjente lukten av amerikansk fjøs, og jeg bare ventet på at noen skulle rope ut neste tur i square- eller linedance.

Man kan jo spørre seg hvordan Carstensens Vivaldi ble kontekstualisert og plassert på festivalen, og svaret er nesten dette: «Ikke i det hele tatt.» Konsertene ved lunsjtid har de pragmatiske navne-

KAMMERMUSIKKFESTIVALEN I STAVANGER 16.- 21. AUG 2016

KUNSTNERISKE LEDERE: CHRISTIAN IHLE HADLAND & JAN BJØRANGER

ne «Lunsjkonsert», og om kvelden heter det gjerne «Kveldskonsert». Carstensen kom etter Schnittkes «Stryketrio», som er en alvorlig betraktning over «Happy Birthday to You», utsøkt spilt av fantastiske musikere som Benjamin Schmid, Lars Anders Tomter og Natalie Chen. Og dette stykket hadde lite å

en kuert sovjetkomponists stil- le utfordring av regimet.

I sentrum for festivalen står de kunstneriske lederne Christian Ihle Hadland og Jan Bjøranger – der den senere kommer litt i skyggen av den første, som er ufortjent fordi vi har å gjøre med en meget kompetent musiker; Jan Bjøranger er en bærebjelke i Stavangers musikk- liv, og han kan kunsten å tenke kammermusikk- programivering på høyt nivå.

Ihle Hadland er imidlertid et unikum som pianist, og jeg elsker måten han tar i sitt instrument. Han er spesielt god live, fordi det er noe med de lekne og improvisatoriske kvalitetene ved hans spill som det er unaturlig å låse i ett bestemt lydbilde. På sin egen festival er han heldigvis en usedvanlig aktiv fortolker.

Et sentralt ensemble for festivalen er Stavangers eget IB1, som virkelig spiller med energi og glød! Det store internasjonale gjestesillet kommer fra Ars Nova Copenhagen som har selveste Paul Hillier som dirigent, og de er de eneste artistene som får presentere seg selv med en helt egen konsert.

I sum har man en frisk festival uten tullball. Den setter den gode dialogiske kammermusikken i førersetet, og de lykkes helt og fullt å skape et dynamisk program på meget høyt nivå.

Magnus Andersson
musikk@klassekampen.no

” Du vet aldri hva som kommer etter det du akkurat nå lytter til.

gjøre med Per Arne Glorvigen's «Very Early Morning Blues», som utforsket morgengrettenhet i bluestoner.

Glorvigen er ikke bare et rytmisk vidunder som instrumentalist, særlig som tango- musiker, men han har samme glimt i øyet som komponist.

Du vet aldri hva som kommer etter det du akkurat nå lytter til, men der er likevel en mening ved programmeringen, mer enn det å la musikernes briljere med sin spilleglede. Meningen kan være å fylle fantastiske Sola ruinkirke med passende musikk eller å problematisere et musikalsk ironi-begrep, slik den nevnte konserten med Glorvigen, Schnittke og Vivaldi gjorde gjennom at det fantes flere åpenbare identiteter til musikken – uansett om den ble skapt gjennom en jazzmusikers barokktolkning, en tangomusikers skråblikk på programmusikk blues eller